

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนภาษาอังกฤษ กับทักษะของคนในศตวรรษที่ 21

The relation between English learner and 21st century skills

: พระมหาวิชชัย ธชปญโญ (บุญถม)*

บทคัดย่อ

ในยุคแห่งศตวรรษที่ 21 โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่อันเนื่องมาจากการพัฒนาด้านเทคโนโลยี เมื่อโลกเปลี่ยน การเรียนการสอนก็เปลี่ยนไปเพื่อให้ทันกับโลก การเรียนรู้ในยุคแห่งศตวรรษที่ 21 นี้ ผู้เรียนจะเรียนรู้เฉพาะสาระวิชาหลักไม่เพียงพอแล้ว จะต้องนำเอาทักษะด้านต่าง ๆ เข้ามาสอดแทรกในทุก ๆ สาระวิชาหลักด้วย เช่น ผู้เรียนวิทยาศาสตร์ จะต้องรู้เรื่องการเงิน เรื่องธุรกิจ เรื่องสุขภาพ เรื่องสื่อและเทคโนโลยี เป็นต้น สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในยุคที่ข้อมูลข่าวสารมีมากและเข้าถึงได้ง่ายนี้ ควรนำสื่อสารสนเทศมาช่วยในการศึกษาค้นคว้า และเรียนรู้ทักษะในการดำรงชีวิตด้านต่าง ๆ ด้วย

คำสำคัญ : 1. ความสัมพันธ์ 2. ผู้เรียนภาษาอังกฤษ 3. ทักษะในศตวรรษที่ 21

Abstract

In the Period of 21st century, there are great changes in the world due to technological development. When situations in the world changed study must be changed along. In the period of 21st century, the learners can not only learn core subjects, they have to bring many kinds of skill of 21st century to integrate with every core subjects such as the learner who learned about sciences, they have to know about financial , business , health , media and technology etc.. For English learner, in the period of plenteous information and ease to get, information media use is very necessary for study and do not neglect learning many kinds of 21st century skills.

* อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย (E-mail : boonthom 222@gmail.com)

Keywords: 1. Relation 2. English Learner
3. The 21st Century skills

บทนำ

คนไทยในปัจจุบันนี้ผู้ที่อยู่ในระบบการศึกษาแต่ละคนจะใช้เวลาในการศึกษาภาษาอังกฤษนับเป็นเวลาร่วมสิบปี แต่ถึงกระนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกลับแสดงว่าคนไทยนั้นยังใช้ภาษาอังกฤษได้ไม่ดีพอ ไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เหตุที่เป็นเช่นนี้นั้นก็ยากที่จะสรุปเป็นทฤษฎีว่ามาจากเหตุ ผลใด ในช่วงที่ผ่านมามีประเทศไทยได้มีความพยายามที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยการประกาศนโยบายให้นักเรียน เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 โดยกำหนดให้มีการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไป ในปี พ.ศ. 2538 และได้ประกาศใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 รวมทั้งได้มีการส่งเสริมให้มีการเปิดโรงเรียนนานาชาติและเปิดโรงเรียน English Program ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน แม้จะมีมาตรการดังกล่าวแต่ยังไม่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร (เครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21, 2557)

ปัจจุบันนี้เป็นยุคแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นยุคสมัยที่ประเทศไทยได้รวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ถูกประกาศใช้ให้เป็นภาษากลางในการสื่อสารระหว่างประชากรในกลุ่มประเทศอาเซียน เพราะฉะนั้น

ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเป็นทวีคูณเพื่อการสื่อสารในกลุ่มประชาคมอาเซียนและนอกกลุ่มประชาคมอาเซียน

ในยุคแห่งโลกไร้พรมแดนนี้ เทคโนโลยีสารสนเทศและความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย ผู้เรียนภาษาอังกฤษจะต้องรู้จัก “การปรับเปลี่ยน (innovation)” เพื่อพัฒนาตัวเองให้ก้าวทันเทคโนโลยี โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่เข้าถึงได้ง่ายนี้มาใช้เพื่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ และรู้จักสร้างแรงจูงใจที่จะรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง เพราะผู้เรียนที่ดีจะไม่มัวแต่นั่งรอให้มีคนมาสอน (เสาวภา ฉายะบุระกุล พงษ์ศรี เลขะวัฒน์, 2546 : 11)

โลกในศตวรรษใหม่

ปัจจุบันเป็นยุคที่โลกมีความเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่อันเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา เป็นยุคแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน วิถีชีวิตแบบเดิม ๆ ที่เราคุ่นเคยก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไป เช่น ผู้คนในสมัยนี้แทบจะไม่เขียนจดหมายกันแล้วเพราะมีการส่งข้อความทางอุปกรณ์สื่อสารแทน การเรียนการสอนก็เช่นเดียวกันต้องมีการปรับรูปแบบเพื่อให้เข้ากับยุคสมัย การค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ ก็ใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าดาวน์โหลดข้อมูลแทน ทั้งครูและผู้เรียนก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนไปด้วย

โลกในศตวรรษที่ 21 นี้ เป็นยุคแห่งความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ การพัฒนาทางการศึกษาก็เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยและเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสำหรับ

โลกในอนาคต การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นมากเพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่คนในโลกใช้ในการสื่อสาร ทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่าง ๆ และค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งในปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารจำนวนกว่า 2,000 ล้านคน หรือ 1 ใน 3 ประชากรโลก (เครือข่ายองค์การความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21, 2557)

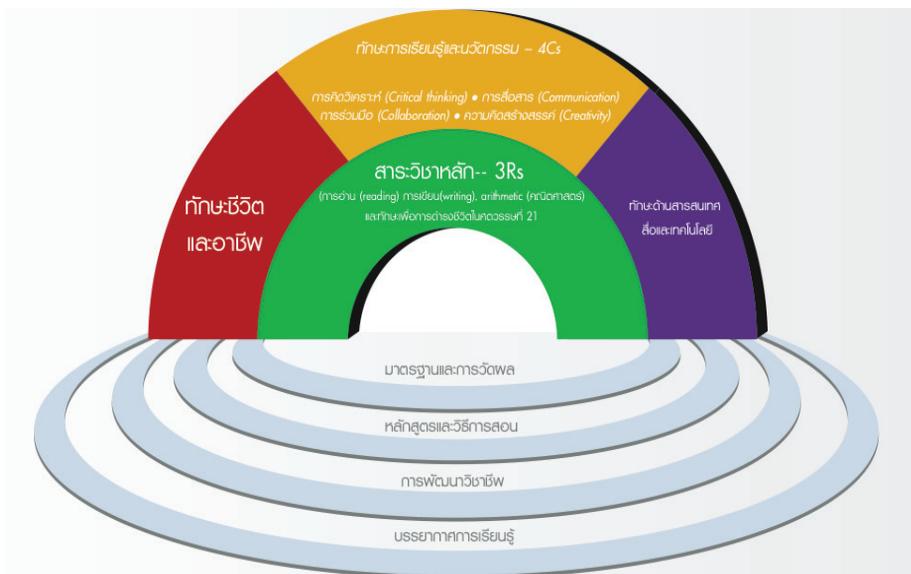
นอกจากภาษาอังกฤษแล้วสาระวิชาหลักด้านอื่น ๆ ก็เป็นสิ่งจำเป็นมาก โดยผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องมีความเชี่ยวชาญในสาระวิชาหลักด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไปกับทักษะชีวิตในยุคศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะด้านการคิด

อย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นต้น จึงจะถือได้ว่าเป็นผู้ไม่ตกกระแสนการพัฒนา

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

เนื่องจากปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การดำเนินชีวิต ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระตามหลักสูตรควบคู่กันไปกับการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 สำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษนี้ สาระวิชาหลักก็มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการ

21st Century Student Outcomes and Support Systems

ภาพที่ 1 : โครงสร้างการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21
ที่มา : เครือข่ายองค์การความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 , 2011

เรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบัน การเรียนรู้สาระวิชาหลักควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าของผู้เรียน โดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

หลักสูตรการเรียนรู้ที่ต้องการในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยสาระวิชาหลัก (core subjects) (เครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21, 2011) ประกอบด้วย

1. ภาษาอังกฤษ
2. การอ่าน
3. ภาษาของโลก
4. ศิลปะ
5. คณิตศาสตร์
6. เศรษฐศาสตร์
7. วิทยาศาสตร์
8. ภูมิศาสตร์
9. ประวัติศาสตร์
10. การปกครองและการเป็นพลเมืองที่ดี

โดยสาระวิชาหลักนี้จะต้องนำเอาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ดังต่อไปนี้ทุก ๆ ทักษะ เข้ามาผสมสอดแทรกในทุก ๆ สาระวิชาหลักด้วย (เครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21, 2011)

ทักษะเพื่อการดำรงชีวิต ประกอบด้วย

1. ความรู้เรื่องโลก
2. ความรู้ด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ
3. ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี
4. ความรู้ด้านสุขภาพ
5. ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม

ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกันผู้เรียนควรได้รับการปลูกฝังให้ได้ทักษะสำคัญอีก 3 เรื่องคือ

1. ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม
 - 1.1 ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
 - 1.2 การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา
 - 1.3 การสื่อสารและความร่วมมือ
2. ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี
 - 2.1 ความเชี่ยวชาญด้านข่าวสารข้อมูล
 - 2.2 ความเชี่ยวชาญในการใช้สื่อ
 - 2.3 ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
3. ทักษะชีวิตและอาชีพ
 - 3.1 ความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว
 - 3.2 การริเริ่มและการกำกับดูแลตนเอง
 - 3.3 ทักษะด้านสังคมและทักษะข้ามวัฒนธรรม
 - 3.4 การมีผลงานและความรับผิดชอบตรวจสอบได้
 - 3.5 ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบเพื่อเป็นการบูรณาการ (integration) ทักษะในการเอาตัวรอดในศตวรรษใหม่นี้ต้องเป็นผู้เปรียบพร้อมไปด้วยความรู้ความสามารถและมีทักษะในการเอาตัวรอดในทุกสถานการณ์ในยุคแห่งโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดยั้งนี้ นอกจากผู้เรียนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาหลักแล้วยังจะต้องเป็นผู้มีทักษะแห่งโลกใน

สาระการเรียนรู้วิชาหลักและทักษะของคนในยุคศตวรรษที่ 21 นี้พอแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

ภาพที่ 2 : ทักษะที่พึงมีในศตวรรษที่ 21

ที่มา : เครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21, 2011

ศตวรรษใหม่อย่างรอบด้านเข้าไปด้วย เพื่อให้ผู้เรียนจบการศึกษาออกไปพร้อมที่จะประสบความสำเร็จในเศรษฐกิจโลกของทุกวันนี้

ระบบส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การพัฒนากรอบความคิดที่ครอบคลุมเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้น จำเป็นจะต้องสร้างระบบส่งเสริมเพิ่มขึ้นจากทักษะเฉพาะด้าน องค์ความรู้ ความชำนาญและความสามารถในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนรอบรู้ ทักษะการเรียนรู้ความสามารถที่จำเป็นและหลากหลาย ระบบส่งเสริมให้นักเรียนได้รอบรู้ทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 มี 5 ระบบ ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.1 เน้นทักษะความรู้และความ

เชี่ยวชาญในตัวผู้เรียน

1.2 สร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนในวิชาหลักที่เป็นจุดเน้น

1.3 มุ่งสร้างความรู้ความเข้าใจในเชิงลึก

1.4 ยกกระดับความสามารถผู้เรียนด้วยการให้ข้อมูลที่เป็นจริง มีการใช้สื่อหรือเครื่องมือที่มีคุณภาพ

1.5 ใช้หลักการวัดผลที่มีคุณภาพ

2. การประเมินผล

2.1 ใช้แบบทดสอบมาตรฐานในการประเมินผลในชั้นเรียน

2.2 ปรับปรุงแก้ไขในงานที่นักเรียนทดสอบแล้ว

2.3 ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการทดสอบ

ภาพที่ 3 : ระบบส่งเสริมการศึกษาของศตวรรษที่ 21

ที่มา : เครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21, 2011

2.4 สร้างแฟ้มสะสมงานของผู้เรียน
ให้มีคุณภาพ	4.3 สร้างครูให้เป็นผู้มีทักษะความรู้
ความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ
3. หลักสูตรและการสอน	4.4 สร้างครูให้เป็นผู้มีสมรรถนะทาง
วิชาชีพเพื่อให้ครูเป็นแม่แบบ
3.1 สอนแบบสหวิทยาการในวิชา
แกนหลัก	5. สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้
3.2 สร้างโอกาสที่จะประยุกต์ทักษะ
เชิงบูรณาการข้ามสาระเนื้อหา	5.1 สนับสนุนทางวิชาชีพแก่ชุมชน
ทั้งในด้านการให้การศึกษา รวมทั้งการมีส่วนร่วม
3.3 สร้างวิธีการเรียนรู้ในเชิง
บูรณาการ	5.2 สร้างผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
จากสิ่งที่ปฏิบัติจริงตามบริบท
4. การพัฒนาทางวิชาชีพ	5.3 สร้างโอกาสในการเข้าถึงสื่อ
เทคโนโลยี
4.1 สร้างครูให้เป็นผู้มีทักษะความรู้
ความสามารถในเชิงบูรณาการ	5.4 ออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม
ทั้งเรียนเป็นกลุ่มและเรียนรายบุคคล
4.2 สร้างเทคนิคการสอนให้หลาก
หลาย	

ผู้เรียนภาษาอังกฤษกับทักษะของคนในศตวรรษที่ 21

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสำคัญของโลก เป็นภาษากลางของโลก (เครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21, 2014) เป็นภาษาที่มีความสำคัญมาตั้งแต่ยุคอดีตจนกระทั่งถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกยุคปัจจุบันนี้ โลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) เป็นยุคที่มนุษย์ทั่วโลกติดต่อสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษากลางที่ดีที่สุดที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นทุกประเทศจึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

วิธีเรียนภาษาอังกฤษมีอยู่หลายวิธี แต่วิธีไหนก็ไม่สำคัญเท่ากับแรงจูงใจที่จะเรียน จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษประสบผลสำเร็จมากที่สุดก็คือ “แรงจูงใจ (motivation)” ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูงจะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีกว่าผู้เรียนที่ไม่มีแรงจูงใจเลย ตัวอย่างของการเรียนภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นใดก็ตามที่ประสบผลสำเร็จมากเกิดขึ้นประมาณช่วงปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อทหารอเมริกันจำเป็นต้องฝึกบุคลากรของตนให้รู้ภาษาของบรรดาประเทศที่จะต้องเข้าไปควบคุมดูแลในหลักสูตรเข้มแบบสั้น ๆ นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วอย่างน่าทึ่ง ในอังกฤษก็เช่นกันบุคลากรของกองทัพอากาศถูกส่งไปเรียนภาษารัสเซียที่เคมบริดจ์ และประสบความสำเร็จอย่างยิ่งยวด เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะทหารเหล่านั้นมีแรงจูงใจที่จะเรียน (เสาวภา ฉายะบุระกุล และพงษ์ศรี เลขาวัฒน์, 2546 : 11) ดังนั้นในกระบวนการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจ

ให้กับผู้เรียน

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้นสาระวิชาหลัก ได้แก่ ภาษาอังกฤษ การอ่าน ภาษาของโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การปกครองและการเป็นพลเมืองที่ดี ก็ยังมีความสำคัญอยู่เหมือนเดิม ผู้เรียนจะต้องเรียนให้มีความรู้อย่างเข้มข้นในสาขาของตนเองอยู่เหมือนเดิม เพียงแต่ความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านใดด้านหนึ่งเพียงอย่างเดียววันนั้นยังไม่เพียงพอสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 สถานศึกษาจะต้องนำเอาทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 เข้าไปสอดแทรกในทุก ๆ สาขาวิชาหลัก เช่น ผู้เรียนวิทยาศาสตร์จะต้องมีความรู้ด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจ ด้านสุขภาพ มีทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม มีทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี มีทักษะด้านชีวิตและอาชีพ มีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้ มีภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ เป็นต้น ผู้เรียนภาษาอังกฤษก็เช่นเดียวกัน การเป็นผู้ชำนาญในภาษาอังกฤษอย่างเดียววันนั้นยังไม่พอ จะต้องมีความรู้เรื่องการเงิน ธุรกิจ การเป็นผู้ประกอบการ มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักการแก้ปัญหา รู้จักใช้สื่อและเทคโนโลยี มีทักษะด้านสังคมกับคนต่างวัฒนธรรม ปรับตัวได้ง่าย เป็นต้น จึงจะประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาและการดำรงชีวิตในโลกสมัยที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงนี้

นอกจากนี้ยังมีระบบส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนรอบรู้ มีความสามารถที่จำเป็นและหลากหลาย ระบบส่งเสริมการเรียนรู้ที่วันนี้ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การประเมินผลการเรียนรู้

หลักสูตรและวิธีการสอน การพัฒนาวิชาชีพและ
บรรยากาศการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

สรุป

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของโลกที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง ในยุคโลกาภิวัตน์อันเป็นยุคแห่งโลกไร้พรมแดนนั้น บทบาทของภาษาอังกฤษมิได้ลดลงเลย มีแต่จะเพิ่มพูนความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ ที่สำคัญที่สุดในศตวรรษนี้ก็คือ องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนมีการคัดเลือกผู้เข้าทำงาน นอกจากผู้สมัครเข้าทำงานจะต้องยื่นวุฒิการศึกษาแล้วยังต้องยื่นคะแนนภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL, TOEIC เป็นต้น ในการสมัครเข้าทำงานด้วย ทักษะทางภาษาอังกฤษจึงกลายเป็น New world order อีกชุดหนึ่งที่เราไม่อาจหลีกเลี่ยงไปได้ ผู้เรียนภาษาอังกฤษในยุคแห่งศตวรรษที่ 21 นี้ จะต้องรู้จักนำเอาสื่อสารสนเทศที่มีอยู่มากมายนี้มาใช้เพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนในยุคสมัยนี้ไม่ต้องพึ่งพาครูอาจารย์มากนัก เพราะข้อมูลข่าวสารและวิชาการต่าง ๆ มีอยู่มากมายและเข้าถึงได้ง่าย ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองได้ง่าย แต่ในยุคแห่งศตวรรษที่ 21 นี้ ความเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาระวิชาหลักเพียงอย่างเดียวมันยังไม่เพียงพอ สถานศึกษาต่าง ๆ จะต้องนำเอาทักษะด้านต่าง ๆ มาบูรณาการเข้ากับหลักสูตรวิชาหลักทุกวิชา ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และมีทักษะที่ดีในการ

ดำรงชีวิต นอกจากนี้ยังมีระบบส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เข้ามาเสริมให้ผู้เรียนมีมาตรฐานการเรียนรู้ การประเมินผลที่ดี มีหลักสูตรและวิธีสอนที่ดี มีการพัฒนาวิชาชีพและสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดีอีกด้วย

บรรณานุกรม

- เครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. (2011). **ทักษะแห่งอนาคตใหม่ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21**. <www.facebook.com/ThaiPLC> และ <www.QLF.or.th> (สืบค้นเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2560)
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวภา ฉายะบุระกุล และพงษ์ศรี เลขาวัฒนนะ. (2547). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัท ออฟเซ็ทครีเอชั่น จำกัด.
- Research & Evaluation. (2010). “21st century skills for students and Teachers”. <<http://www.nerel.org/engage/skills.htm>> (สืบค้นเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2560)